

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.312/2015/3.

A tanács tagjai: .Pethőné dr. Kovács Ágnes a tanács elnöke

.Vezekényi Ursula előadó bíró

.Osztovits András bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Az alperes:

Az alperes képviselője: Vass József Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr.

Vass József ügyvéd és dr. Pálfi Nándor ügyvéd

A per tárgya: vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 15.Gf.40.043/2015/5/II. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Fővárosi Törvényszék
25.G.43.064/2013/26. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A H A Kft. (a továbbiakban: adós), - amelynek önálló képviseleti joggal rendelkező vezető tisztségviselője az alperes volt - fizetéseképtelenségét a bíróság 2012. május 9-én jogerőre emelkedett végzésével állapította meg. A felszámolás kezdő időpontja 2012. május 15-e volt. A felszámolási eljárás során, 2012. augusztus 8-áig a hitelezők összesen 251.825.179 Ft hitelezői igényt jelentettek be, ebből a felperes követelése 42.142.248 Ft volt.
- [2] Az alperes a felszámolás elrendelését követően az adós iratanyagát, vagyonát - a pénzeszközök kivételével - a felszámolónak átadta. A házipénztár adatai szerint a társaság készpénz forgalma 2011. január 1-je és 2011. december 31-e között 118.600.597 Ft bevétel mellett 43.614.651 Ft kiadást, 2012. január 1-je és 2012. május 31-e között 4.771.083 Ft bevétel mellett 1.217.928 Ft kiadást mutatott. Így, 2011. január 1-je és 2012. május 31-e között a

nyilvántartás szerint 78.538.801 Ft többlet jelent meg a házipénztárban. Az alperes ebből csak 15.925.139 Ft lízingdíj kifizetésével tudott elszámolni.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes módosított (leszállított keresetében) a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 33/A. §-ára hivatkozással annak megállapítását kérte, hogy az alperes a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezését követően nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el tevékenységét, ezáltal az adós vagyona 62.613.662 Ft-tal csökkent.
- [4] Állította, az adós 2010. december 31-ével fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetbe került. 2010. év végén ugyanis 451.097.000 Ft rövidlejáratú kötelezettség mellett 397.901.000 Ft forgóeszközzel rendelkezett, amelyből a pénzeszköz 3.921.000 Ft volt. A főkönyvi kivonat szerint, a felszámolás kezdő időpontjában 78.538.801 Ft készpénzzel kellett volna rendelkeznie, amelyből azonban 62.613.662 Ft sorsa ismeretlen. Amennyiben azt az alperes magának fizette ki tagi kölcsön visszafizetésének jogcímén, az a felelősség alól nem mentesíti.
- [5] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet 2010. december 31-én fennállt. Előadta, az adós jelentős értékű tárgyi eszközökkel, immateriális javakkal rendelkezett. Adózás előtti eredménye 12.013.000 Ft volt ez évben. Az alperes hangsúlyozta, 130.000.000 Ft tagi hitelt nyújtott korábban az adósnak.

Az első- és másodfokú ítélet:

- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkezését követően az ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, ezáltal az adós vagyona 62.613.662 Ft-tal csökkent és ezen összeg erejéig az alperes kártérítési felelősséggel tartozik az adós felszámolási eljárása során ki nem elégített hitelezői követelésekért.
- [7] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
A BH.2014.188 szám alatt közzétett határozatban kifejtettekre hivatkozással úgy ítélte, az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkezésének időpontját jogszerűen állapította meg az elsőfokú bíróság. E kérdés eldöntése során annak van ügydöntő jelentősége, hogy az adós a tartozását az esedékességkor képes-e megfizetni. Ha készpénzből, hitelből, vagy a teljesítés feltételeinek módosításával a fizetési kötelezettségének nem tud eleget tenni, nincs jelentősége az adós tárgyi eszközei értékének.

A Pp. 206. § (1) bekezdésére, 177. § (1) bekezdésére és 166. § (1) bekezdésére hivatkozással a másodfokú bíróság rögzítette, a fenyegető fizetéseképtelenségi helyzet bekövetkezésének megállapításához gyakran kell könyvszakértői bizonyítást igénybe venni, de ez az adott tényállás mellett nem volt szükséges. Annak időpontja a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján egyértelműen, kétséget kizáróan megállapítható volt.

- [8] A másodfokú bíróság rámutatott arra is, az adott tényállás mellett a hitelezői érdekek sérelmét a Cstv. 33/A. § (2) bekezdésének alkalmazásával vélelmezni kellett, mivel az alperes a Cstv. 31. § (1) bekezdés a)-d) pontja szerinti kötelezettségeinek maradéktalanul nem tett eleget. Az ítélőtábla utalt továbbá arra, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésekor a bizonyossággal meglévő készpénz vagyonnal való elszámolás hiányában, a felszámolás kezdő időpontjában az említett összegű készpénz a hitelezők kielégítésének alapjaként nem állt rendelkezésre, annak erejéig az aktív vagyon csökkent. Így, a Cstv. 33/A. §-ának alkalmazásával az alperes felelőssége fennáll.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [9] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. Állította, a jogerős ítélet a Cstv. 33/A. §-ában írtakat sérti.
- [10] Előadta, a perben nem nyert bizonyítást, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet a felperes által megadott időpontban bekövetkezett, ahogy az sem, hogy milyen összeg erejéig áll fenn az alperes felelőssége az adós tartozásaiért. Sérelmezte, hogy bár reá esett a bizonyítási teher, a szakértői bizonyítás lefolytatása iránti indítványának a perben eljáró bíróságok nem adtak helyt. Hiányos, pontatlan könyvelési adatok, kimutatások alapján hozták meg döntésüket. Ezt jól bizonyítja, hogy a peres eljárás végén az adós felszámolója elismerte, 15.925.123 Ft jogszerű kifizetését.
- [11] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [12] A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta a Pp. 272. § (2) bekezdése alapján és azt nem találta jogszabálysértőnek.
- [13] A Cstv. 33/A. §-a szerinti perben a felperesnek kell bizonyítania a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése időpontját, az alperes ezen időpontot követően tanúsított, hitelezők érdekeit sértő magatartását, illetve ezzel ok-okozati összefüggésben mellett az adós vagyonában bekövetkezett vagyoncsökkenést, továbbá annak mértékét. Az alperes a Cstv. 33/A. § (3) bekezdésében

meghatározottak szerint a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése alapján fennálló felelősség alól kimentheti magát, ha bizonyítja, hogy az adott tisztséget betöltő személytől elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezők érdekeinek védelmében.

- [14] A Kúria a perben eljáró bíróságok jogi álláspontjával egyezően úgy ítélte, hogy a felperes bizonyítási kötelezettségének a szükséges mértékben eleget tett. További bizonyítási eszköz igénybevétele nélkül megalapozott döntés meghozható volt.
- [15] A Pp. 3. § (4) bekezdése értelmében a bíróság nincs kötve a felek bizonyítási indítványához. Feladata az eljárás indokolatlan elhúzódásához vezethető felesleges bizonyítás megakadályozása. Az eljáró bíróságok a 2010-es gazdálkodási évre vonatkozó egyszerűsített éves beszámoló általuk ismertetett adatai alapján, - amely szerint 451.097.000 Ft rövid lejáratú kötelezettség mellett 3.921.000 Ft likvid pénzeszköz állt rendelkezésre, - szakértő bevonása nélkül is okszerűen állapították meg, hogy 2010. december 31-én az alperes ügyvezetése alatt állt kft. már fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetbe került. Ezt az adózás előtti 12.013.000 Ft-os eredmény, a cég hosszú ideje meglevő kintlévőségei, az alperes által hivatkozott, jövőbeni várakozások sem cáfolták, nem voltak alkalmasak a céget terhelő, megelőzően említett összegű kötelezettségek fedezésére.
- [16] Az adott tényállás mellett a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kellett. Nem azért, mert az alperes a 2011. évi mérleg letétbe helyezéséről nem intézkedett, - hiszen a mérleg letétbe helyezésének végső határnapján már nem volt vezető tisztségviselő - , hanem azért, mert a Cstv. 31. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti kötelezettségét nem teljesítette.
- [17] A felperes a házipénztár adataival - az alperes által nem cáfoltan - igazolta, hogy a leszállított keresettel követelt pénzüsszeggel az alperes nem tudott elszámolni, az hiányzik a felszámolási vagyonból. Az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy sem a tagi kölcsön visszafizetésével kapcsolatos, az adós elleni adóhatósági eljárásban, illetve a jelen perben tett ellentmondásos nyilatkozatokkal, számlákkal nem igazolt, állított árubeszerzéssel az alperes a 62.613.662 Ft jogszerű felhasználását bizonyítani nem tudta.
- Önmagában az, hogy az adós könyvelése, nyilvántartásai az alperes álláspontja szerint hiányosak, ellentmondásosak voltak, az alperes mint vezető tisztségviselő terhére értékelendők. Ezen nyilvántartások átlátható, szabályos vezetése ugyanis az ő törvényes kötelezettsége lett volna. Egyébként is csak általánosságban állította a könyvelési adatok pontatlanságát. Olyan konkrét tény nem jelölt meg, amely alkalmas lett volna arra, hogy a mérlegeléssel megállapított tényállást kétségesse tegye, megalapozza a leszállított kereset alaptalanságára vonatkozó következtetés levonását.
- [18] Az alperes nem bizonyította azt sem, hogy a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében úgy járt el, ahogy azt a hitelezők érdeke

megkövetelte volna. Ha a házipénztárban levő pénzállomány azért csökkent, mert azt magának visszafizette az általa korábban nyújtott tagi kölcsön kiegyenlítéseként, az a hitelezők érdekeivel mindenképpen ellentétes magatartásnak minősül, a felelősség alóli kimentésre alapul nem szolgálhat. Utal egyébként a Kúria arra is, a tagi kölcsön nyújtása, annak időpontja sem nyert egyértelműen bizonyítást.

- [19] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [20] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre. Így, a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán irányadó 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeinek megfizetésére. Ennek mértékét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alkalmazásával, ÁFA nélkül állapította meg, a kifejtett jogtanácsosi tevékenységgel arányosan.
- [21] A Kúria az ítéletét tárgyaláson hozta meg.

Budapest, 2016. április 5.

Dr.Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr.Vezekényi Ursula sk. előadó bíró, Dr.Osztovits András sk. bíró